

stosowanie przepisy dotyczące inwalidzkich rent wyrównawczych, wydane na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6).

§ 7. Przepisy niniejszego rozporządzenia, w których jest mowa o powiatowych radach narodowych, stosuje się również do rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz

do dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

172

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1968 r.

w sprawie funduszu zakładowego w latach 1968—1970 w niektórych przedsiębiorstwach handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia funduszu zakładowego w latach 1968—1970 w podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego państwowych przedsiębiorstwach handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego oraz w zakładach tych przedsiębiorstw działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Fundusz zakładowy przedsiębiorstwa tworzy się z części zysku osiągniętego przez przedsiębiorstwo w danym roku.

2. Przez zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo rozumie się zysk bilansowy skorygowany zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Wysokość funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie ustala się na podstawie wskaźnika procentowego udziału tego funduszu w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku.

2. Wskaźnikiem udziału funduszu zakładowego w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku jest stosunek procentowy sumy stanowiącej 4% planowanego na rok 1968 osobowego funduszu płac do sumy osiągniętego średniego rocznego zysku bilansowego w latach 1965—1967, obliczonego bez korekt przewidzianych w art. 6 ustawy.

3. W razie wprowadzenia w latach 1968 i 1969 zmian powodujących, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy, korektę zysku bilansowego — wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa koryguje się (zmniejsza lub zwiększa) na okres następnych lat o taki procent, jaki wynika ze stosunku procentowego sumy korekty w roku wprowadzenia zmiany ustalonej zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy w skali całego roku do sumy skorygowanego zysku bilansowego w skali rocznej.

4. Dla przedsiębiorstw nowo powstałych oraz powstałych w wyniku reorganizacji przedsiębiorstw dotychczasowych ustala się wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa dla każdego roku oddzielnie jako stosunek procentowy sumy stanowiącej 4% planowanego osobowego funduszu płac do planowanego na dany rok zysku bilansowego, z tym że w razie osiągnięcia zysku powyżej

110% zysku planowanego do ustalenia wysokości odpisu na fundusz zakładowy przyjmuje się za podstawę obliczenia zysk bilansowy w wysokości 110% zysku planowanego na dany rok.

§ 4. Wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa ustala przedsiębiorstwo, a zatwierdza jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem.

§ 5. W przedsiębiorstwie, które osiągnęło w danym roku zysk większy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie, odpis na fundusz zakładowy obliczony według wskaźnika określonego w § 3 nie może przekroczyć 90% zysku bilansowego.

§ 6. Przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy, jeżeli zysk osiągnięty przez nie w danym roku (§ 2 ust. 2) będzie o ponad 20% niższy od zysku roku poprzedniego.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe oraz przedsiębiorstwa, które w latach 1965—1967 osiągnęły średni zysk niższy od kwoty stanowiącej 3% średniego wykonanego osobowego funduszu płac na te lata, dokonują odpisu na fundusz zakładowy na dany rok w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono zysk w porównaniu do zysku osiągniętego w roku poprzednim, nie mniej jednak niż w wysokości kwoty stanowiącej 2% wykonanego w danym roku osobowego funduszu płac.

2. Jeżeli kwota, o którą poprawiono zysk, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w roku bieżącym osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od sumy, o którą poprawiono zysk.

3. W celu doprowadzenia dwóch okresów do warunków porównywalnych, przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 stosują korekty określone w art. 6 ustawy.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego ustali zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia obniżenia przez przedsiębiorstwo poziomu obsługi konsumenta.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnieymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, poprawy obsługi konsumentów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, w którym zajdzie konieczność zneutralizowania skutków obniżenia zysków wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa — może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy z przewidzianej na ten cel rezerwy funduszu zakładowego.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu plac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego dla poszczególnych central lub zjednoczeń:

- 1) dyrektor właściwej centrali, po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów na fundusz zakładowy co kwartał, przyjmując za podstawę obliczenia tych odpisów wynik wykazany w kwartalnych sprawozdaniach finansowych, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym, po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy oraz w § 8. Za podstawę obliczeń kwartalnych przyjmuje się zysk od początku roku do końca danego kwartału.

2. Przedsiębiorstwo może dokonywać po upływie pierwszego półrocza i trzeciego kwartału wypłat zaliczkowych w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za dany okres. Wypłaty zaliczkowe na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie mogą przekraczać kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu plac wykonanego w danym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonane w ciągu roku wypłaty zaliczkowe przekraczają sumę funduszu zakładowego na dany rok,

kwoty nadpłacone podlegają potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnymi lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisów w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu plac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli w następnych okresach danego roku przedsiębiorstwo utworzy fundusz zakładowy, kwotę wydatków, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako zaliczkową wypłatę z funduszu zakładowego.

§ 13. W przedsiębiorstwach objętych rozporządzeniem stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem ich warunków działania, przepisy uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad podziału funduszu zakładowego przeznaczanego na nagrody (Monitor Polski Nr 61, poz. 322).

§ 14. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92 i z 1960 r. Nr 22, poz. 127).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

173

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1968 r.

w sprawie zasad i trybu stosowania niektórych przepisów ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych w więzieniach i zakładach dla nieletnich.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się w więzieniach, zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich i zakładach wychowawczych podległych Ministrowi Sprawiedliwości — w zakresie i sposób określony w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepisy rozporządzenia o stosowaniu ustawy w więzieniach i odnoszące się do więźniów dotyczą również aresztów śledczych oraz osób przebywających w areszcie.

3. Zakłady poprawcze i wychowawcze oraz schroniska dla nieletnich, określone w ust. 1, zwane są w dalszych przepisach rozporządzenia „zakładami dla nieletnich”.

§ 2. 1. W więzieniach i zakładach dla nieletnich obowiązki i uprawnienia organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, określone w art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 2 oraz art. 21 ust. 2 ustawy, są wykonywane przez organy więziennej służby zdrowia i przez lekarzy zakładów dla nieletnich.

2. Przy wykonywaniu obowiązków i uprawnień określonych w ust. 1 organy więziennej służby zdrowia i lekarze zakładów dla nieletnich działają w porozumieniu z właściwymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 3. Przy organizowaniu szczepień ochronnych i badań (art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udzielają pomocy na żądanie organów więziennej służby zdrowia (lekarzy zakładów dla nieletnich).

§ 4. 1. Organy więziennej służby zdrowia kierują więźniów chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej hospitalizacji, do szpitala (oddziału) zakaźnego przeznaczonego dla ogółu ludności, o ile niemożliwe jest umieszczenie chorego w więziennym szpitalu (oddziale) zakaźnym, a więźniów podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej izolacji — do specjalnych pomieszczeń wyznaczonych w porozumieniu z terenowymi organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Lekarze zakładów dla nieletnich kierują wychowanków tych zakładów chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną, podlegających przymusowej hospitalizacji lub izolacji, do właściwego zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej przeznaczonego dla ogółu ludności.